

**Vzemi me
s pesmijo**

Saša
Škof

Vase klujem.
Vse bolj drzno,
vse bolj tiho . . .
Zori samota.

Ne prosi me ljubezni,
zdaj ko le kopnim od nje.

*

Zrel je trenutek.

Ni milosti,
ne oproščanja.

Vsega te hočem,
ker v jutru . . .,
bogve kje te zgubim.

*

Žena nekoga . . .
dišeča ljubezni,
tihotna v večerih.

Žena odhajanj,
prihajanj.

Ljubimka prerokov temačnih,
upajočih utrinkov . . .
Ljubimka izdanih.

Žena nekoga . . .

*

Vzemi me s pesmijo,
ki ti jo pišem . . .
Ljubi me s pesmijo . . .

Glej,
v pesek ti rišem,
niti pletem z modrino
in tihotno pesnim
nedokončano v naju.

*

Obesiti smrt
in pramene tihega.

Strah je zastrt
z meglico.

Kdo so ti bratje,
ko ne veš,
kje si začel.

*

LJUBITI SE Nikdar ni znal
Z NJEGOVO pisati o
SMRTJO svoji ljubezni.

Ko je umiral,
jo je poklonil smrti.

Zdaj me ona ljubi,
vsak dan pomalo,
vsak dan več.

*

Ljubim se z njegovo
smrtjo.

Ko nama je dovolj
se oblečeva
in greva na kavo.

Jaz in njegova smrt.

Posivele kosti šklopotajo
po cesti.
Mimogrede mi kupi
belino krizantem.

*

Vprašam jo
kako je pri njih s stabilizacijo
in gospodarsko krizo.

Pravi,
da je tam lepo,
da prihaja čez mejo k ljudem
le po ljubezen.

*

Po kosilu se zopet
ljubiva.
Smrtni orgazmi
naju kradejo.

Šepeče,
da sem dobra ljubimka
in da znam umirati.

*

Ob šestih pridejo
ponjo apostoli.

*

Zvečer sem sama.
Ne vem,
kaj naj počnem.

Z mrtvimi ljubimci
se ne morem ljubiti,
s trohnečimi solzami
tudi ne.

Duševni orgazmi
me zapuščajo.

*

Poskušam prehitevati
čas povprečja.

Jutri jo obiščem.
Dolgčas mi je po njej.

*

Ko se zdani,
bova zopet skupaj
varali življenje.

Jaz in njegova smrt.

Naučila me je umirati.

Res.

Ne verjameš?

*

TVOJA Jaz sem tvoja usoda.
USODA Nič se ne boj,
morju verjemi nocoj.

Nič se ne boj,
z jutrom mine ta čas.
Takrat ti povem,
od kod sem doma.

*

MORJE Morje je tvoja samota
in sive skale
pristan.

Če pridem,
še bolj sam

OB MORJU Razpusti mi lase,
naj bo vihar,
naj bo.

MED USODAMI Med usodami si morje
iskal
in še sam ne veš,
zakaj si življenje izbral.

MORJE Morje čaka nate
ČAKA NATE in veter ti nosi pozdrav.

Temni valovi kriče,
 temni valovi naju žele.
 Pridi,
 roko mi daj,
 naj naju vihar varno popelje
 v pristan.

KO SENCE Ko sence stopijo bliže
STOPIJO se spomni . . .
BLIŽE Naj ti bom solza
 za vse.

S podobnim izborom, kot je pričujoči, skušamo opozoriti literarno javnost na nova imena, ki z večjim ali manjšim uspehom, z večjo ali manjšo upravičenostjo stopajo v naš književni prostor. Smo tokrat imeli srečno roko? Tugomir Zaletel, na primer, je zmagovalec med mladimi na lanski Goranovi pomladi; Alojz Ihan si je priboril enako priznanje letos, pa še prvo nagrado na XVII festivalu poezije mladih v Titovem Vrbasu. Ur.